

[Finansministeren.]

beskatning af hustruindkomsterne, den har vi absolut ikke opgivet, og den skal gennemføres. Vi gennemfører en vis forenkling af fradragene, en vis oprydning i fradragjunglen, vi gennemfører ændringer i afskrivningsreglerne, en ny kontrollov, der skærper skatteligningen og forhåbentlig gør den bedre, en ny organisation af amtsligningsinspektorerne, der slås sammen med amtstuerne, i håbet om, og for resten i samarbejde med kommunerne, at få gennemført også et bedre samarbejde mellem staten og kommunerne om ligningen; vi er helt på linje med kommunerne i dette arbejde, og jeg tror, det kommer til at betyde en hel del i årene fremover. Jeg har givet tilsagn om en kulegravning af punktskatterne; det trænger de også til, det hører også med i reformen, og vi får formentlig og forhåbentlig en skærpelse af kapitalvindingsskatten, og vi får altså også, det skal jeg vende tilbage til lidt mere udførligt, en skærpelse af progressionen i vores beskatning.

Vi har jo i de senere år udviklet et skattesystem, hvor de indirekte afgifter, forbrugsafgifterne, er kommet til at spille en stadig større rolle. Det er noget af en misforståelse, når man siger, at vi nu står over for en vældig omlægning i vores skattesystem. Det er ofte nævnt, at forbrugsskatterne skaffer staten ca. 60 pct. af indtægterne, og hertil kommer altså det, der gennemføres med merværdiafgiften; men det er dog værd at slå fast, at der har været en udvikling, en lang udvikling, hvor forbrugsafgifterne har udviklet sig i den retning, at de har taget en stadig større andel af skatterne. Jeg vil gerne give udtryk for her i aften, at det er også en udvikling, som jeg mener er rigtig. Vi må have et skattesystem, der bruger såvel den direkte indkomstskat som forbrugsafgifterne, og ikke mindst set fra et lønmodtagersynspunkt er det vigtigt, at vi får et skattesystem, hvor skatterne i højere grad kommer ind på en anden måde end den, man opnår via skatteligningen over selvangivelsen.

Men man kommer ikke uden om, at denne udvikling har betydet, at progressionen i det danske skattesystem er gået tabt; den er i hvert fald ikke så stærk, som man tidligere mente den burde være, og derfor tilskrives vi også som led i den skattereform, der nu skal gennemføres, at få skabt en bedre progression, at vende tilbage til en mere progressiv skatteskala; det, som er hovedmålet, det er, som jeg så mange gange har sagt det, at få gennemført en større ligestilling; der kan jo kun være tale om mere eller mindre ligestilling, og der er ikke noget, der er helt retfærdigt, det kan være mere eller mindre retfærdigt, men vi stiler efter at få en bedre skattemæssig ligestilling i forholdet mellem lønmodtagerne og de selvstændige erhvervsdrivende, uden at jeg herved på nogen måde vil prøve på at rejse modsætninger imellem de forskellige befolkningsgrupper — det er simpelt hen kendsgerninger.

Alt dette skal vi nu gennemføre, og det skal vi gøre på basis af en merværdiafgift, som i sig selv betyder en ganske væsentlig rationalisering af vores skattesystem, giver muligheder for en bedre ligning og giver den mulighed, jeg lige har omtalt, at skatterne kommer ind på anden måde end gennem ligningen.

I den forbindelse har man jo anklaget os for, at vi ikke gennemfører skattereformen fuldt ud med de penge, der kommer ind fra merværdiafgiften; det bliver sagt, og det har også været sagt her i dag, at regeringen ikke vil anvende momsens til den skatteomlægning, der var tilsigtet, og derfor vil man ikke stemme for denne skatteomlægning. Det må jeg så skarpt, jeg kan, vende mig imod; det er simpelt hen urigtigt. Vi bruger alle de penge, der kommer ind ved merværdiafgiftens gennemførelse, til en omlægning af skatterne, og det forbavser mig i øvrigt en hel del, at netop hr. Poul Møller kan stå heroppe og sige, at det gør vi ikke. Det skal der slet ikke være tvivl om, men det er da klart, som det er sagt så mange gange, at man kan ikke bruge pengene to gange,